

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

27.06.2019 წელი

ქ. რუსთავი

შ ე ს ა ვ ა ლ ი ნ ა წ ი ლ ი

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია

მოსამართლე - ნინო ონიანი
სხდომის მდივანი - გუნა მოსიაშვილი

მოსარჩელე - ლ-----ი

მოპასუხე - გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერია

წარმომადგენელი - მ-----ი

მოპასუხე - გარდაბნის მუნიციპალიტეტის საკრებულო

წარმომადგენელი -----ი

დავის საგანი: ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობა, ახალი ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტის გამოცემა სამსახურში აღდგენის თაობაზე, იძულებითი განაცდურის ანაზღაურება, შვებულებების ანაზღაურება

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. ბათილად იქნეს ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება.

1.2. ახალი ადმინისტრაციული სამართლებრივი აქტის გამოცემა სამსახურში აღდგენის თაობაზე.

1.3. სრული განაცდურის და გამოუყენებელი შვებულებების ანაზღაურება აღდგენამდე.

მოსარჩელე მხარის განმარტებით, 2015 წლის 01 თებერვლიდან კონკურსით

დაინიშნა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციის სამსახურის უფროსის თანამდებობაზე. 2016 წლის 08 ნოემბრიდან გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში სამჯერ გამოცხადდა რეორგანიზაცია - პირველი ორი ბრძანება ბათილად იქნა ცნობილი.

2017 წლის 23 მარტის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის #514 ბრძანებით გამოცხადებული რეორგანიზაციის ვადა განისაზღვრა 2017 წლის 24 მარტიდან 2017 წლის 30 აპრილამდე. 2017 წლის 01 მაისს მოსარჩელე განთავისუფლდა სამსახურიდან „რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატის შემცირების გამო.“

მოსარჩელის განმარტებით, რეალურად შტატების შემცირება არ მომხდარა. მოპასუხის მიერ არ იქნა შესრულებული 2017 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტილება, რომლითაც სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად ბათილად იქნა ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის 2017 წლის 01 მაისის N--- ბრძანება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან განთავისუფლების თაობაზე და დაევალა საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდგომ ემსჯელა მოსარჩელესთან მიმართებაში რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატების შემცირების გამო გათავისუფლების საკითხზე.

მოსარჩელე განმარტავს, რომ 2018 წლის 28 მაისს გამოცემული N1--- ბრძანება უკანონოა, ვინაიდან მოპასუხის მიერ არ იქნა საკითხი სრულყოფილად შესწავლილი.

ლ-----ის მიერ რუსთავის საქალაქო სასამართლოში გასაჩივრებულ იქნა 2018 წლის 28 მაისს გამოცემული N1--- ბრძანება. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, ბათილად იქნეს ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2018 წლის 28 მაისის N1--- ბრძანება და დაევალა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიას 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანებით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტილების აღსრულების საფუძველზე დაწყებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება და გადაწყვეტილების მიღება კანონით დადგენილი წესით.

გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიამ 2019 წლის 19 მარტს მიიღო N--- ბრძანება „ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ.“

მოსარჩელე განმარტავს, რომ 2019 წლის 18 მარტს გამოცემული N--- ბრძანება უკანონოა, ვინაიდან მოპასუხის მიერ არ იქნა საკითხი სრულყოფილად შესწავლილი.

2. მოპასუხის პოზიცია

2.1. მოპასუხე გარდაბნის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ სადავო აქტი მიღებულია კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით და არ არსებობს მისი ბათილობის სამართლებრივი საფუძველი.

2.2. მოპასუხე გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო, მხარი დაუჭირა წარმოდგენილ შესაგებელს და განმარტა, რომ სადავო აქტი მიღებულია კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით და არ არსებობს მისი ბათილობის სამართლებრივი საფუძველი.

3.1 დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

3.1.1 2016 წლის 08 ნოემბრიდან გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში სამჯერ გამოცხადდა რეორგანიზაცია. პირველი ორი ბრძანება ბათილად იქნა ცნობილი.

2017 წლის 23 მარტის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის #514 ბრძანებით გამოცხადებული რეორგანიზაციისთვის ვადა განისაზღვრა 2017 წლის 24 მარტიდან 2017 წლის 30 აპრილამდე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 08.11.2016 წლის ბრძანება #2057 (ტ.1, ს. ფ. 33)
- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 01.02.2017 წლის ბრძანება #158 (ტ.1, ს. ფ. 34-35)
- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 23.03.2017 წლის ბრძანება #514 (ტ.1, ს. ფ. 64-65)
- 2017 წლის 28 დეკემბრის რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 127-140)
- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.2. მოსარჩელის განმარტებით, დაირღვა რეორგანიზაციის ვადა: ვერ მოხერხდა მისი 15 აპრილამდე შემუშავება. ვადა გაგრძელდა 28 აპრილამდე, ხოლო 30 აპრილამდე ვერ დასრულდა რეორგანიზაცია და მაისის თვეში დაიწყეს თანამშრომელთა განთავისუფლება-დანიშვნა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2017 წლის 28 დეკემბრის რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 127-140)
- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.3. 2017 წლის 21 მარტს გარდაბნის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მიერ მიღებული იქნა დადგენილება #13, რომლითაც რეორგანიზაციასთან ერთად ასევე განისაზღვრა მასთან დაკავშირებული შტატების შემცირების შესახებ საკითხი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2017 წლის 28 დეკემბრის რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 127-140)
- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.4. 2017 წლის 28 დეკემბრის რუსთავის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილებით, ლ-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ, სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად, ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად ბათილად იქნა ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 2017 წლის 01 მაისის N--- ბრძანება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან განთავისუფლების თაობაზე და დაევალა საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდგომ ემსჯელა მოსარჩელესთან მიმართებაში რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატების შემცირების გამო განთავისუფლების საკითხზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2017 წლის 28 დეკემბრის რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება (ს.ფ 54-71)
- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.5. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 28 მაისის N1--- ბრძანების შესაბამისად, ლ-----ი განთავისუფლებულად ჩაითვალა 2017 წლის 1 მაისიდან გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან, რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად აღნიშნული საშტატო ერთეულის შემცირების გამო. მოპასუხეს დაევალა ახალი ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტის გამოცემა გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლიდან ერთი თვის ვადაში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 28 მაისის N1--- ბრძანება (ს.ფ. 104)
- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.6. მოსარჩელე ლ-----ის მიერ რუსთავის საქალაქო სასამართლოში გასაჩივრებულ იქნა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 28 მაისის N1--- ბრძანება. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიამ 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილებით, მოსარჩელე ლ-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდა. ბათილად იქნა ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2018 წლის 28 მაისის N1--- ბრძანება და დაევალა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიას 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანებით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტილების აღსრულების საფუძველზე დაწყებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება და გადაწყვეტილების მიღება კანონით დადგენილი წესით.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილება (ტ.1, ს.ფ 152-165)

3.1.7. 2019 წლის 14 თებერვლის განცხადებით მოსარჩელე ლ-----ის მიერ მოთხოვნილ იქნა კომისიაში იმ წევრების არ შეყვანა, რომლებიც ხელს აწერდნენ 2018 წლის 14 მაისით დათარიღებულ კომისიის სხდომის ოქმს. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2019 წლის 19 თებერვლის N04/1333 წერილით ზემოაღნიშნული მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა იმ მოტივით, "რომ ვინაიდან არ დგება არცერთი საფუძველი, რომელიც გათვალისწინებულია საქართველოს კანონის ზაკ-ის 92-ე მუხლით "ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილეობის დაუშვებლობა".

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2019 წლის 14 თებერვლის განცხადება (ტ.1, ს.ფ 168)
- 2019 წლის 19 თებერვლის N04/1333 წერილი (ტ.1, ს.ფ 169)

3.1.8. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერმა 2019 წლის 19 მარტს მიიღო N--- ბრძანება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან გათავისუფლების შესახებ.

ბრძანებაში აღნიშნულია, რომ მოსარჩელე ლ-----ი გათავისუფლებულად ჩაითვალა 2017 წლის 01 მაისიდან გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან, რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად დაწესებულების შტატებით გათვალისწინებულ თანამდებობათა შემცირების

გამო.

მითითებული ბრძანება დაეფუძნა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის მიერ 2019 წლის 12 თებერვლის N314 ბრძანებით შექმნილი მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განმხილველი შემადგენლობის (ჯგუფის) 2019 წლის 19 მარტის გადაწყვეტილებას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება (ტ.1, ს.ფ. 268-269)

3.2. სადავო ფაქტობრივი გარემოებები:

3.2.1. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 2017 წლის 01 მაისის N--- ბრძანებით მოსარჩელე განთავისუფლდა ადმინისტრაციული სამსახურის თანამდებობიდან. აღნიშნული ბრძანების ჩაბარებაზე მოსარჩელემ განაცხადა უარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგებლის 01.05.2017 წლის N--- ბრძანება, ხელწერილი (ტ.1, ს.ფ. 113-114)

3.2.2. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანების საფუძველზე გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიამ დაიწყო რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის N3/126-17 გადაწყვეტილების საფუძველზე მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანება (ს.ფ 141)

3.2.3. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის N3/126-17 გადაწყვეტილების საფუძველზე, საქმის მასალების გამოკვლევის, შესწავლის და შეფასების მიზნით ჩატარებულ სხდომაზე შედგენილ იქნა **2018 წლის 26 აპრილის ოქმი N1**, სადაც აღნიშნულია, რომ ლ-----მა წარადგინა ქვემო ქართლის სააღსრულებლო ბიუროს წინანადადება გადაწყვეტილების შესრულების შესახებ და აღნიშნა, რომ ადმინისტრაციული წარმოება დაიწყო ვადის დარღვევით.

თ-----მ (სხდომის მდივანი) განმარტა, რომ კანონიერ ძალაში შესული გადაწყვეტილება მერიას ჩაბარდა 2018 წლის 03 აპრილს, ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვის შესახებ გამოიცა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერის 2018 წლის 24 აპრილს N1206 ბრძანება კომისიის შექმნისა და მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით 26 აპრილს 12:00 საათზე სხდომის გამართვის

შესახებ და ვადის დარღვევას ადგილი არ ჰქონია.

ლ-----ის განმარტებით, გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის მიერ 2014 წლის ოქტომბერში გამოცხადებულ კონკურსში მიიღო მონაწილეობა და 2015 წლის 1 თებერვლიდან კონკურსის წესით დაინიშნა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურს უფროსის მოადგილის თანამდებობაზე. 2017 წლის 1 მაისს გათავისუფლდა სამსახურიდან „რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატების შემცირების გამო“. აქვე აღინიშნა, რომ რეალურად შტატების შემცირება არ მომხდარა. ლ-----მა დააყენა შუამდგომლობა სხდომის მიმდინარეობის ჩაწერის თაობაზე, რაზედაც განმარტებულ იქნა, რომ მერია ვერ უზრუნველყოფდა ჩაწერას, შესაბამისი ტექნიკის უქონლობის გამო და მას შეეძლო თვითონ მოეხდინა სხდომის ჩაწერა. ლ-----ის განმარტებით, იგი ვერ უზრუნველყოფდა სხდომის მიმდინარეობის ჩაწერას.

ლ-----მა თავის გამოსვლაში აღნიშნა, 2016 წლის 8 ნოემბრიდან გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში სამჯერ გამოცხადდა რეორგანიზაცია. გეგმის მიხედვით რეორგანიზაცია უნდა დამთავრებულიყო 2017 წლის 30 აპრილს, ხოლო საშტატო ნუსხის და დებულების პროექტის მომზადება და მიღება უნდა დამთავრებულიყო 2017 წლის 15 აპრილს. გამგებლის წერილის საფუძველზე მოწვეული იქნა საკრებულოს რიგგარეშე სხდომა, მაგრამ საკითხი ვერ მომზადდა და სხდომა არ შედგა. 27 აპრილს ჩატარდა საკრებულოს სხდომა სადაც დაამტკიცეს გამგეობის და სამსახურების დებულებები, გააუქმეს 2015 წლის საშტატო ნუსხა. დღის წესრიგში არ იყო შეტანილი ახალი საშტატო ნუსხის დამტკიცება, საკრებულომ კანონდარღვევით გამოიტანა განკარგულება შტატების დამტკიცების შესახებ განკარგულებაში ძალაში შესვლის თარიღად მითითებულია 2017 წლის 1 მაისი. სამსახურში არ მომხდარა შტატების შემცირების გამო 30 დღით ადრე თანამშრომელთა გაფრთხილება. აღნიშნული რეორგანიზაცია ჩატარდა კანონდარღვევით. 2017 წლის 20 აპრილს განცხადებით მიმართა მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარეს, რათა გამგეობის დებულების 34-ე მუხლში დაშვებული შეცდომა გამოსწორებულიყო და გაუქმებულიყო საკრებულოს 2017 წლის 21 მარტის N16 დადგენილება. საკრებულოს თავმჯდომარემ არ გაიტანა საკრებულოზე აღნიშნული საკითხი, ხოლო განცხადებაზე მიღებულ იქნა პასუხი, რომ მიემართა სასამართლოსთვის. ლ-----ის განმარტებით, გათავისუფლების საფუძველს წარმოადგენდა საქართველოს მთავრობის 2014 წლის 29 სექტემბრის N576 დადგენილება, რომლის შესაბამისად მოხდა სამსახურის უფროსის მოადგილეების შტატის გაუქმება, გამგეობამ კი არასწორად გამოიყენა თავისი დისკრეციული უფლებამოსილება. ვინაიდან გამგეობამ რეორგანიზაციისას, იხელმძღვანელა აღნიშნული დადგენილებით, ასეთ შემთხვევაში სამსახურის უფროსის მოადგილის შტატის გაუქმებასთან ერთად უნდა გაუქმებულიყო მესამე მოადგილის შტატიც, რაც არ გაუქმებულა

და აღნიშნული მოსარჩელის მიერ მიჩნეულ იქნა დისკრიმინაციად.

ნ-----მ (წევრი) განმარტა: "გამგებლის 2017 წლის 23 მარტის N514 ბრძანება, სადაც მითითებულია საქართველოს კანონის „საჯარო სამსახურის შესახებ“ 108-ე მუხლის პირველი პუნქტი სადაც წერია (მოხელეს 1 თვით ადრე უნდა ეცნობოს დაწესებულების ლიკვიდაცია, თანამდებობის შემცირების ან ატესტაციის არადამაკამყოფილებელი შედეგის გამო სამსახურიდან განთავისუფლების შესახებ) გაცნობილი აქვს ყველა თანამშრომელს, მათ შორის ქალბატონ ლელასაც. ბრძანების მეორე მხარეს ხელი აქვს მოწერილი 2017 წლის 27 მარტს, შესაბამისად, იმის განმარტება, რომ არ იყო გაფრთხილებული 30 დღით ადრე არ შეესაბამებოდა სინამდვილეს."

ლ-----ის განმარტებით 1 მაისს საღამოს შეუტანეს განთავისუფლების ბრძანება, რომელიც არ ჩაიბარა, 29 მაისს დაიბარა იურიდიული განყოფილების უფროსმა და უთხრა - თუ თანახმა იქნებოდა 17 მაისიდან გაფორმებოდა სამსახურში, სხვა თანამდებობაზე. ელოდებოდა გამგებელს 31 მაისამდე, შეხვედრა ვერ მოხერხდა, რის შემდგომაც სარჩელი შეიტანა სასამართლოში.

ლ-----ის მიერ მოთხოვნილ იქნა სხდომაზე საკრებულოს წარმომადგენლის მოწვევა. სხდომის თავმჯდომარის მიერ განმარტებულ იქნა, რომ დამატებით ეცნობებოდა სხდომის დღე. სხდომა ჩანიშნულ იქნა 2018 წლის 03 მაისს.

2018 წლის 03 მაისს სხდომის მდივანს თამარი ხაჩიძეს ლ-----ი დაუკავშირდა ტელეფონით 899221131, აცნობა, რომ ცუდად ყოფნის გამო ვერ შეძლებდა სხდომაზე გამოცხადებას და მოითხოვა სხდომის გადადება. სხდომა გადაიდო 2018 წლის 14 მაისისთვის.

სხდომა გაგრძელდა **2018 წლის 14 მაისს**. ზემოაღნიშნულ სხდომაზე განიმარტა შემდეგი:

ლ-----ის მიერ დასმულ რამდენიმე შეკითხვაზე საკრებულოს წარმომადგენელმა ნ. შ-----მა განმარტა, რომ საკრებულოში შესული დოკუმენტის განხილვის დრო არ იყო საკმარისი, რაც აცნობეს გამგებელს, ამავე დროს ისაუბრეს ხარვეზებზე 27 აპრილის სხდომაზე. ასევე განმარტა, რომ ყოფილიყო კანონდარღვევა, სასამართლო ცნობდა ბათილად. მისი განმარტებით, რეგლამენტი აძლევს საშუალებას რიგგარეშე სხდომის 7 დღის ვადაში მოწვევის თაობაზე და არა 7 დღის გასვლის შემდეგ. გამომდინარე აქედან, 27 აპრილს მათ ჰქონდათ რიგგარეშე სხდომის მოწვევის უფლება. საერთოდ, სასამართლოს მიერ საკრებულოს არცერთი აქტი არ ყოფილა ბათილად ცნობილი, ეს იმას ამტკიცებს რომ კანონის სრული დაცვით იყო მიღებული საკრებულოს აქტები.

ლ-----ის განმარტებით, მისთვის ცნობილი იყო, რომ მოადგილეების

შტატები უნდა გადაკეთებულიყო მთავარ სპეციალისტის შტატად. ასევე, მთავარი სპეციალისტის ადგილს სთავაზობდნენ, მაგრამ არ დაასაქმეს, ბოლოს მოსთხოვეს კონკურსში მონაწილეობის მიღება, სადაც აიღო 48 ქულა.

ზემოაღნიშნულ სხდომაზე, კენჭისყრით გადაწყვეტილ იქნა, რომ ლ-----ის განთავისუფლება დაკავებული თანამდებობიდან იყო კანონიერი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის N3/126-17 გადაწყვეტილების საფუძველზე მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვის ოქმი N1 (ტ.1, ს.ფ 142-150)

3.2.4. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის N3/126-17 გადაწყვეტილების საფუძველზე მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვის ოქმი N1-ის შესაბამისად კომისიის წევრებმა ერთხმად გადაწყვიტეს ლ-----ის დაკავებული თანამდებობიდან გათავისუფლების კანონიერება.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის N3/126-17 გადაწყვეტილების საფუძველზე მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვის ოქმი N1 (ტ.1, ს.ფ 142-150)

3.2.5. მოსარჩელე ლ-----ის განმარტებით, სხდომაზე არ მომხდარა საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევა და შეფასება, რაც გადაწყვეტილების მიხედვით უნდა მომხდარიყო. სხდომაზე არ მოუხმენია არც კომისიის წევრთა მოსაზრებები, არც დადგენილებისა და გადაწყვეტილების პროექტები წარუდგენია ვინმეს და არც მათი კენჭისყრაზე დაყენება არ მომხდარა. კომისიის თავმჯდომარემ მოსარჩელეს არ მისცა კითხვების დასმის უფლება და შეკითხვაზე თუ როდის მიეცემოდა მათ შეხედულებებზე აზრის გამოთქმის საშუალება უთხრეს, რომ გაამზადებდნენ ოქმს, რომელსაც მერთან ერთად გადასცემდნენ მასაც და შემდგომ ექნებოდა საშუალება საბოპლოო გადაწყვეტილების მიღებამდე მერისთვის მიემართა წერილობით. მოსარჩელემ 14 მაისს მიმართა წერილობით მუნიციპალიტეტის მერს და მოითხოვა კანონიერი გადაწყვეტილების მიღება მისი სამსახურის აღდგენის, აუნაზღაურებელი შვებულებისა და სრული განაცდურის ანაზღაურების თაობაზე. მითითებულ წერილზე მოსარჩელეს პასუხი არ მიუღია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- CD დისკი; 2018 წლის 26 აპრილის N1 და 2018 წლის 14 მაისის ოქმები;

3.2.6. რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 21 ნოემბრის

გადაწყვეტილების საფუძველზე მარტივი ადმინისტრაციული წარმოებით საქმის განხილვის ოქმის შესაბამისად კომისიის წევრებმა გადაწყვიტეს ლ-----ის დაკავებული თანამდებობიდან გათავისუფლების კანონიერება. ზეპირი სხდომა საკითხთან მიმართებით ჩატარდა 2019 წლის 19 თებერვალს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

- 2019 წლის 19 თებერვლის ზეპირი სხდომის ოქმი (ტ.1, ს.ფ 205-252)

3.2.7. მოსარჩელე ლ-----ის განმარტებით, სხდომაზე არ მომხდარა საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევა და შეფასება, რაც გადაწყვეტილების მიხედვით უნდა მომხდარიყო.

მისი განმარტებით, ა) გამგეობაში რეორგანიზაცია ისე გამოცხადდა, რომ მისი ჩატარების არც აუცილებლობის დასაბუთება მომხდარა, არც გაანალიზება და არც გათვლა, თუ რა სიკეთეს ან ზარალს მოიტანდა გამგეობისთვის.

ბ) საჯარო მოხელეები ერთი თვით ადრე არავის გაუფრთხილებია შესაძლო განთავისუფლების შესახებ რაც კანონდარღვევაა.

გ) გამგებლის 2017 წლის 23 მარტის N514 ბრძანებაში ზუსტად არ იყო განსაზღვრული, რა სახის რეორგანიზაცია ტარდებოდა საჯარო სამსახურში.

დ) რეორგანიზაციის ვადა განისაზღვრა 38 დღით, რიტაც დაირღვა გამგეობის დებულების 35-ე მუხლი.

ე) რეორგანიზაცია ფარულად მიმდინარეობდა, თანამშრომლებმა არ იცოდნენ რა სახის რეორგანიზაცია ტარდებოდა.

ვ) თანამშრომლები არ იყვნენ გაფრთხილებულნი სამსახურის შესაძლო დაკარგვასთან დაკავშირებით.

ზ) გამგეობამ 12 აპრილს საკრებულოს ყოველგვარი დასაბუთების გარეშე მოთხოვა რიგგარეშე სხდომის მოწვევა. საკრებულოს თავმჯდომარის 2017 წლის 12 აპრილის N41 ბრძანებით 13 აპრილს დაინიშნა სხდომა. თუმცა სხდომა ჩაიშალა.

თ) გამგებლის 2017 წლის 23 მარტს გამოცემული N514 ბრძანებაში შევიდა ცვლილება 12 აპრილით დათარიღებული N655 ბრძანებით, რომელსაც ხელი მოეწერა 19 აპრილს. მითითებული კანონდარღვევაა ვინაიდან ბრძანებაში ვადის გაგრძელებაზე ცვლილება შეიძლება შევიდეს ვადის ამოწურვამდე.

ი) 2017 წლის 28 თებერვალს საკრებულოს სხდომაზე განხილული და დაწუნული პროექტები ხელახლა საკრებულოში დაამტკიცეს 27 აპრილის სხდომაზე, რაც მოსარჩელის განმარტებით წარმოადგენს საკრებულოს რეგლამენტის დარღვევას.

კ) გამგეობის 21 და 24 აპრილის წერილების საფუძველზე საკრებულოში წარდგენილი პროექტების 27 აპრილის სხდომაზე გატანა საკრებულოს რეგლამენტის დარღვევაა.

ლ) მოსარჩელის განმარტებით, საკრებულოზე წარდგენილი პროექტების განმარტებით ბარათებში სამსახურის უფროსების მოადგილეთა შტატების

გაუქმების საფუძვლად გამოყენებულია მთავრობის 2019 წლის 29 სექტემბრის N576 დადგენილება, მიუხედავად იმისა, რომ იმ დროისათვის უკვე არსებობდა საჯარო ბიუროს 2017 წლის 25 აპრილის N199/სა ბრძანება და მოადგილის შტატის არსებობა უკანონოდ ვერ ჩაითვლებოდა.

მ) ფაქტიურად არც მომხდარა შტატების შემცირება, თუმცა სამსახურიდან მაინც გაატავისუფლეს მოხელეები რაც მოსარჩელის განმარტებით დაუშვებელია.

ნ) 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანებით შექმნილი კომისიის სხდომის ოქმის საფუძველზე გამოცემულმა N1--- ბრძანებით ლ-----ის განმარტებით კიდევ ერთხელ დაირღვა მისი შრომის და ანაზრაურების უფლებები.

ო) მოსარჩელის განმარტებით, საკრებულოში გამგეობის რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული საკითხების განხილვა - დამტკიცებით დაირღვა საკრებულოს რეგლამენტის 47.2, 50.6, 57.2,6,7, 82.3,4, 83, 84.4, 95, და 135 მუხლები.

პ) მოსარჩელის განმარტებით, გამგეობაში რეორგანიზაცია არ მიმდინარეობდა შტატების შემცირებით, ამიტომ მისი სამსახურიდან გაშვებით დაირღვა მისი უფლებები.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

-მხარის ახსნა - განმარტება

- მოსარჩელე ლ-----ის 2019 წლის 18 მარტის განცხადება (ტ.1, ს.ფ.198-202)

3.2.8. მოსარჩელე ლ-----ის განმარტებით, მოპასუხის მიერ არაერთხელ იქნა დარღვეული მისი კანონიერი უფლებები საკითხის შესწავლის პერიოდში. მოპასუხე გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიამ დაარღვია მათ შორის საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 92-ე მუხლი, ვინაიდან კომისიის იმ წევრებს, რომლებსაც მიღებული ჰქონდათ მონაწილეობა 2018 წლის 14 მაისით დათარიღებულ კომისიის სხდომაში არ ჰქონდათ უფლება მონაწილეობა მიეღოთ 2019 წლის 19 თებერვლის კომისიის სხდომის მონაწილეობაში. მოსარჩელის განმარტებით დარღვეულია ასევე სხდომის ოქმის მიღების წესი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებას:

-მხარის ახსნა - განმარტება

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

საქმეში არსებული მასალების, მხარეთა და მოწმეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, სარჩელის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმებისა და საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა სამართლებრივი შეფასების შედეგად, სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ლ-----

-----ის სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი;
საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის პირველი და მეორე ნაწილების თანახმად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების მოთხოვნით. თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას.

სასამართლო განმარტავს, რომ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ბათილად ცნობის მოთხოვნით აღძრული სარჩელის დაკმაყოფილების პირობას საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის თანახმად, წარმოადგენს ის, რომ ადმინისტრაციული-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი ეწინააღმდეგებოდეს კანონს და პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებდეს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავდეს მის უფლებას.

ზემოთ აღნიშნული ნორმების შინაარსიდან გამომდინარე დადგენილი უნდა იქნას, შეესაბამება თუ არა გასაჩივრებული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი კანონს და აყენებს თუ არა იგი პირდაპირ და უშუალო ზიანს მოსარჩელის კანონიერ უფლებებსა და ინტერესებს.

საკასაციო სასამართლომ თავის გადაწყვეტილებებში არაერთგზის განმარტა ადმინისტრაციული მართლმსაჯულების არსი, ამოცანა და მისი როლი სახელმწიფოში კანონიერი საჯარო მმართველობის დამკვიდრებაში, კერძოდ: „სასამართლო ხელისუფლება ადმინისტრაციული მართლმსაჯულების მეშვეობით თავისი არსით ორ უმნიშვნელოვანეს კონსტიტუციურ ფუნქციას ახორციელებს:

1. კონფლიქტის (დავის) მოგვარება/გადაწყვეტა კანონიერად და სამართლიანად;
2. სასამართლო კონტროლის განხორციელება მმართველობითი ორგანოების გადაწყვეტილებებსა და მოქმედებებზე, რაც თავის მხრივ, ემსახურება სამართლებრივი და დემოკრატიული სახელმწიფოს, კანონიერი საჯარო მმართველობის ფუნქციონირების უზრუნველყოფას.

მოქმედი კანონმდებლობით შესაძლებელია ადმინისტრაციულ ორგანოთა გადაწყვეტილებების, ხელშეკრულებების, ქმედებების /მოქმედება, უმოქმედობა/ გასაჩივრება საერთო სასამართლოში, რა დროსაც სასამართლოს ობიექტურობას, მიუკერძოებლობასა და დამოუკიდებლობას განუზომელი მნიშვნელობა აქვს, რათა აღადგინოს დარღვეული წონასწორობა პირსა და ოფიციალურ სტრუქტურას შორის“.

6.2. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი განმარტებულია, როგორც – ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება აგრეთვე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

სასამართლო მიუთითებს, რომ გასაჩივრებული დოკუმენტი წარმოადგენს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს და აღნიშნული აქტის კანონშესაბამისობა, მისი გამოცემის დროისათვის მოქმედ სამართლებრივ ნორმებთან, სასამართლომ უნდა შეამოწმოს მოცემული სარჩელის ფარგლებში.

6.3. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულია, თუ რა შემთხვევაში შეიძლება ჩაითვალოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილად. აღნიშნული მუხლის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. A

6.4. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობა შრომითი

ურთიერთობის შეწყვეტის დროს დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელების პირობებში, აქტის გამოცემის შემთხვევაშიც, შეზღუდული იყო კანონის მოთხოვნათა ფარგლებით, რამდენადაც ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-6 მუხლის თანახმად, თუ ადმინისტრაციულ ორგანოს რომელიმე საკითხის გადასაწყვეტად მინიჭებული აქვს დისკრეციული უფლებამოსილება, იგი ვალდებულია, ეს უფლებამოსილება განახორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში. ამასთან საჯარო და კერძო ინტერესების პროპორციულობიდან გამომდინარე, ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-7 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით გათვალისწინებულმა ზომებმა არ შეიძლება გამოიწვიოს პირის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების დაუსაბუთებელი შეზღუდვა.

6.5. სასამართლო მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული აქტით მოხდა მოსარჩელის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების (კერძოდ, შრომითი საქმიანობის სტაბილურად, უწყვეტად განხორციელების, ადეკვატური გასამრჯელოს მიღების უფლების, პროფესიული უნარ-ჩვევების შეძენა-განვითარების, კვალიფიკაციის ამაღლების და ა.შ. ინტერესების) შეზღუდვა, იმისთვის, რომ შემოწმდეს შეზღუდვის კანონიერება იგი უნდა იყოს დასაბუთებული და შესაბამისად, კანონშესაბამისი. დასაბუთების ფაქტორი გადამწყვეტ როლს თამაშობს ასევე დისკრეციული უფლებამოსილების ფარგლებში გამოცემული აქტის კანონიერების შემოწმებისას, ვინაიდან, დასაბუთება იძლევა ამ აქტში გამოხატული ადმინისტრაციული ორგანოს შემზღუდველი ხასიათის გადაწყვეტილების კანონთან შესაბამისობის შემოწმების საფუძველს.

6.6. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, "წერილობითი ფორმით გამოცემული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი უნდა შეიცავდეს წერილობით დასაბუთებას". ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, თუ ადმინისტრაციული ორგანო ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისას მოქმედებდა დისკრეციული უფლებამოსილების ფარგლებში, წერილობით დასაბუთებაში მიეთითება ყველა ის ფაქტობრივი გარემოება, რომელსაც არსებითი მნიშვნელობა ჰქონდა ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემისას.

6.7. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 95-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია, ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების შესახებ აცნობოს დაინტერესებულ მხარეს, თუ ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით შეიძლება გაუარესდეს მისი სამართლებრივი მდგომარეობა და უზრუნველყოს მისი მონაწილეობა ადმინისტრაციულ წარმოებაში.

6.8. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 96-ე მუხლის

პირველი ნაწილის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს ვალდებულებას წარმოადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებათა გამოკვლევა, სწორედ საქმის გარემოებათა შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე უნდა იქნეს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გადაწყვეტილება მიღებული, ხოლო ამავე კოდექსის 98-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილე დაინტერესებულ მხარეს უფლება აქვს წარადგინოს მტკიცებულებები, აგრეთვე შუამდგომლობები საქმის გარემოებათა გამოკვლევის თხოვნით. ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-5 მუხლის პირველ ნაწილში რეგლამენტირებულია ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების განხორციელების სავალდებულო პრინციპი – უფლებამოსილების განხორციელება კანონის საფუძველზე, რაც ნიშნავს, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს ეკრძალება კანონმდებლობის მოთხოვნის საწინააღმდეგოდ განახორციელოს რაიმე მოქმედება. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ადმინისტრაციულ ორგანოს საკითხის გადაწყვეტისას მტკიცებულებათა მოპოვების გზით უნდა დაედგინა საქმისათვის განმსაზღვრელი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები, რაც მის მიერ არ განხორციელებულა; შესაბამისად, საკითხის ხელახალი განხილვისას ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია სრულფასოვნად გამოიყენოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით მინიჭებული უფლებამოსილება და მტკიცებულებათა შეგროვება კანონით განსაზღვრული პროცედურის ჩატარების მეშვეობით.

6.9 საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით განმტკიცებული შეჯიბრებითობის პრინციპიდან გამომდინარეობს მხარის თავისუფლება, მისი მოთხოვნის დამადასტურებელი მტკიცებულების წარდგენაში, კერძოდ, მხარე აღჭურვილია უფლებით, თავადვე განსაზღვროს, თუ რა ფაქტებითა და მტკიცებულებებით დაადასტუროს მისი მოთხოვნა.

6.10. საქართველოს კონსტიტუციის 31-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ყოველ ადამიანს უფლება აქვს თავისი დარღვეული, შეზღუდული, წართმეული ან სადავოდ ქცეული უფლების დაცვა-აღდგენისათვის მიმართოს სასამართლოს. აღნიშნულ პრინციპს ითვალისწინებს, ასევე, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილი, რომლის თანახმადაც, ყოველი პირისათვის უზრუნველყოფილია უფლების სასამართლო წესით დაცვა. საქმის განხილვას სასამართლო შეუდგება იმ პირის განცხადებით, რომელიც მიმართავს მას თავისი უფლების ან კანონით გათვალისწინებული ინტერესების დასაცავად. განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელემ მიიჩნია რა გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება უკანონოდ სარჩელით მომართა სასამართლოს.

სასამართლოს უპირველესი ამოცანაც სამოქალაქო უფლების მართლობიერად განხორციელების უზრუნველყოფაში მდგომარეობს. ნებისმიერი დავის განხილვისას, როგორც წესი, სასამართლო ამოწმებს უფლების გამოყენებისა და

ვალდებულების შესრულების მართლზომიერების საკითხს და მის საფუძველზე აფასებს მხარეთა მოთხოვნების მართებულობას.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

განსახილველ შემთხვევაში, მტკიცების ტვირთის ობიექტური და სამართლიანი გადანაწილების შედეგად, დამსაქმებელმა უნდა ამტკიცოს დასაქმებულის სამსახურიდან გათავისუფლების მართლზომიერება, რა დროსაც, პირველ რიგში, უნდა გამოირიცხოს დამსაქმებლის მხრიდან დისკრიმინაციის ფაქტი.

სასამართლო სხდომაზე მოპასუხე მხარემ განმარტა, რომ გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობაში განხორციელებულ რეორგანიზაციას, შტატების შემცირება არ ახლდა თან, მოპასუხე მხარემ, ასევე, ვერ შეძლო მასზე დაკისრებული მტკიცების ტვირთის განხორციელება.

მოპასუხე მხარის მიერ არ იქნა წარმოდგენილი ის მტკიცებულებები, რომელიც გაამყარებდა ვარაუდს, რომ გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება მიღებულია კანონის მოთხოვნათა დაცვით.

6.11. სამოქალაქო კოდექსის 115-ე მუხლის თანახმად, სამოქალაქო უფლება უნდა განხორციელდეს მართლზომიერად. სასამართლოს უპირველესი ამოცანაც სამოქალაქო უფლების მართლზომიერად განხორციელების უზრუნველყოფაში მდგომარეობს. ნებისმიერი დავის განხილვისას, როგორც წესი, სასამართლო ამოწმებს უფლების გამოყენებისა და ვალდებულების შესრულების მართლზომიერების საკითხს და მის საფუძველზე აფასებს მხარეთა მიერ სასამართლოს წინაშე დაყენებულ მოთხოვნათა მართებულობას. წინააღმდეგ შემთხვევაში სასამართლოსათვის მიმართვის უფლება თავის მნიშვნელობას კარგავს. უფლების გამოყენების მართლზომიერების შესაფასებლად კი აუცილებელია მისი გამოყენების განმაპირობებელ გარემოებათა მართლზომიერების შეფასება. შრომითი დავის განხილვისას სასამართლო აფასებს, დაირღვა თუ არა მხარეთა უფლებები ამათუიშ სამართლებრივი აქტის თუ მოქმედების განხორციელების შედეგად, დარღვეულია, თუ არა მხარეთა თანასწორობის პრინციპი, ადგილი ხომ არ აქვს დისკრიმინაციის ფაქტს და ა.შ. ამ ამოცანის შესრულება კი შეუძლებელია, თუ სასამართლოსათვის უცნობია დავის წარმოშობის მიზეზი. შრომითი დავების გადაწყვეტისას დაცულ უნდა იქნეს როგორც მითითებული, ასევე კონსტიტუციითა და სხვა ნორმატიული

აქტებით რეგულირებული ადამიანის უფლებანი და თავისუფლებანი. ამგვარი ნების გამოვლენით არ უნდა ირღვეოდეს პირის ძირითადი უფლებები და სამართლის ზოგადი პრინციპები როგორცაა, შრომით ურთიერთობაში ნებისმიერი სახის დისკრიმინაციის აკრძალვა, რასის, კანის ფერის, ენის, ეთნიკური და სოციალური კუთვნილების, ეროვნების, წარმოშობის, ქონებრივი და წოდებრივი მდგომარეობის, საცხოვრებელი ადგილის, ასაკის, სქესის, სექსუალური ორიენტაციის, შეზღუდული შესაძლებლობის, რელიგიური ან რაიმე გაერთიანებისადმი კუთვნილების, ოჯახური მდგომარეობის, პოლიტიკური და სხვა შეხედულების გამო. შესაბამისად, პირის სამსახურიდან გათავისუფლებისას, აუცილებლად უნდა შემოწმდეს, აღნიშნულს საფუძვლად ხომ არ დაედო შრომის კოდექსის მე-2 მუხლით დისკრიმინაციულად მიჩნეული რომელიმე საფუძველი, ამასთან, მტკიცების ტვირთი ამ შემთხვევაში დამსაქმებელს ეკისრება, კერძოდ, თუ დასაქმებული უთითებს, რომ მასთან შრომითი ურთიერთობის შეწყვეტა დისკრიმინაციული ქმედება იყო, სწორედ დამსაქმებელმა უნდა ამტკიცოს საკუთარი ნების გამოვლენის მართლზომიერება და გათავისუფლების არადისკრიმინაციული საფუძვლის არსებობა.

6.12. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, მოპასუხე წარმოადგენს ადმინისტრაციულ ორგანოს. ხოლო მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილებები ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს. ამდენად, მოპასუხის მიერ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადებისა და გამოცემის წესი დადგენილია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსითა და იმ დროისათვის მოქმედი შესაბამისი კანონმდებლობით.

6.13. სასამართლო განმარტავს, რომ სამოქალაქო პროცესი აგებულია რა შეჯიბრებითობის პრინციპზე, მხარეებს უფლებებთან ერთად აკისრებს თავისივე ინტერესებისათვის აუცილებელ საპროცესო მოვალეობებს, რომელთა შეუსრულებლობა იწვევს ამავე მხარისათვის არახელსაყრელ შედეგს. ეს დანაწესი განმტკიცებულია სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლით, რომლითაც მოდავე მხარეებს თანაბარი შესაძლებლობა აქვთ განსაზღვრონ ფაქტები თავიანთი მოთხოვნებისა თუ შესაგებლის დასასაბუთებლად და თვითონვე მიიღონ გადაწყვეტილება, თუ რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს, ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით. ხსენებული კოდექსის 103-ე მუხლის მიხედვით, მტკიცებულებებს სასამართლოს

წარუდგენენ მხარეები.

6.14. საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-6 მუხლი ადგენს თუ ადმინისტრაციულ ორგანოს რომელიმე საკითხის გადასაწყვეტად მინიჭებული აქვს დისკრეციული უფლებამოსილება, იგი ვალდებულია ეს უფლებამოსილება განხორციელოს კანონით დადგენილ ფარგლებში. ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია განხორციელოს დისკრეციული უფლებამოსილება მხოლოდ იმ მიზნით, რომლის მისაღწევადაც მინიჭებული აქვს ეს უფლებამოსილება. ხოლო მე-7 მუხლის თანახმად, დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას არ შეიძლება გამოიყენოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, თუ პირის კანონით დაცული უფლებებისა და ინტერესებისათვის მიუყენებელი ზიანი არსებითად აღემატება იმ სიკეთეს, რომლის მისაღებადაც იგი გამოიყენა. დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით გათვალისწინებულმა ზომებმა არ შეიძლება გამოიწვიოს პირის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების დაუსაბუთებელი შეზღუდვა.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 76-ე მუხლის თანახმად ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველია:

- ა) დაინტერესებული პირის განცხადება;
- ბ) ადმინისტრაციული ორგანოსათვის კანონმდებლობით დაკისრებული ვალდებულება – გამოსცეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი.

ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად კი, ადმინისტრაციული წარმოება ამ მუხლის პირველი ნაწილის "ა" ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში დაიწყება განცხადების რეგისტრაციის მომენტიდან.

განსახილველ შემთხვევაში ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველს წარმოადგენდა რუსთავის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის გადაწყვეტილება, რომლითაც მოპასუხე მხარეებს დაევალიათ საქმის სრულყოფილი გამოკვლევის შემდეგ ახალი აქტის გამოცემა მოსარჩელე ლ-----თან მიმართებით. შესაბამისად სასამართლო განმარტავს, რომ მოპასუხეს უნდა შეესწავლა განმეორებით საკითხი, გამოეკვლია საქმის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები, რის შემდგომაც მიიღებდა ახალ ადმინისტრაციულ სამართლებრივ აქტს. ნაცვლად ამისა, მოპასუხე მხარემ დაიწყო ახალი ადმინისტრაციული წარმოება საკითხთან მიმართებით, რითიც ფაქტობრივად არ იქნა გამოკვლეული რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრისა და 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილებებით ბათილად ცნობილი აქტები ლ-----თან მიმართებით.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ 2019 წლის 14 თებერვლის განცხადებით მოსარჩელე ლ-----ის მიერ მოთხოვნილ იქნა კომისიაში იმ წევრების არ შეყვანა, რომლებიც ხელს აწერდნენ 2018 წლის 14 მაისით დათარიღებულ კომისიის სხდომის ოქმს. გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიამ 2019 წლის 19 თებერვლის N04/1333 წერილით ზემოაღნიშნული მოთხოვნა არ დაუკმაყოფილა იმ მოტივით, რომ იყო უსაფუძვლო და ადგილი არ ჰქონია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ წინაპირობებს.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-8 მუხლზე, რომლის თანახმადაც, ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია თავისი უფლებამოსილება განახორციელოს მიუკერძოებლად. ამასთანავე, ადმინისტრაციულ წარმოებაში არ შეიძლება მონაწილეობა მიიღოს თანამდებობის პირმა, რომელსაც აქვს პირადი ინტერესი, ანდა არსებობს სხვა გარემოება, რომელიც ზეგავლენას მოახდენს საქმის გადაწყვეტაზე.

ამავე კოდექსის 92-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად კი, ადმინისტრაციულ წარმოებაში არ შეიძლება მონაწილეობდეს ადმინისტრაციული ორგანოს ის თანამდებობის პირი, რომელიც:

- ა) თვითონ არის დაინტერესებული მხარე საქმეში;
- ბ) საქმეში მონაწილე დაინტერესებული მხარის ან მისი წარმომადგენლის ნათესავია;
- გ) საქმეში მონაწილე დაინტერესებული მხარის წარმომადგენელია;
- დ) იყო ექსპერტი მოცემულ საკითხთან დაკავშირებით;
- ე) შრომით ურთიერთობაშია საქმეში მონაწილე დაინტერესებულ მხარესთან;
- ვ) თვითონ ან მისი ოჯახის წევრი ფლობს აქციებს ან საწესდებო კაპიტალის წილს იმ საწარმოში, რომელიც წარმომადგენს დაინტერესებულ მხარეს;
- ზ) საქმეში მონაწილე დაინტერესებული მხარის ან მისი წარმომადგენლის ოჯახის წევრია.

სასამართლო მიუთითებს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 93-ე მუხლის პირველ ნაწილზე, რომლის თანახმადაც, ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილე დაინტერესებულ მხარეს, რომელიც მიიჩნევს, რომ არსებობს ადმინისტრაციულ წარმოებაში მონაწილე ადმინისტრაციული ორგანოს თანამდებობის პირის აცილების საფუძველი, ამ კოდექსის 91-ე მუხლის შესაბამისად უფლება აქვს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემამდე წერილობით განუცხადოს მას აცილება. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად კი აცილების შესახებ განცხადებას იხილავს და აცილების ან თვითაცილების საკითხს წყვეტს იმ თანამდებობის პირის ხელმძღვანელი თანამდებობის პირი, რომლის მიმართაც განცხადებულია აცილება, ხოლო ასეთის არარსებობის შემთხვევაში – ზემდგომი ორგანოს ხელმძღვანელი თანამდებობის პირი. განსახილველ შემთხვევაში სასამართლო

მიუთითებს ზაკ-ის მე-7 მუხლის მე-2 ნაწილზე, რომლის თანახმად, დისკრეციული უფლებამოსილების განხორციელებისას გამოცემული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით გათვალისწინებულმა ზომებმა არ შეიძლება გამოიწვიოს პირის კანონიერი უფლებებისა და ინტერესების დაუსაბუთებელი შეზღუდვა. შესაბამისად, მოსარჩელის მიმართ დარღვეულ იქნა საქმის მიუკერძოებლად გადაწყვეტის პრინციპი.

სასამართლო განმარტავს, რომ საქმეში დარღვეულია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 112-ე მუხლი, რომლის თანახმად, სხდომის ოქმში უნდა მიეთითოს:

- ა) ადმინისტრაციული წარმოების დასახელება, რომლის თაობაზედაც ეწყობა მოსმენა;
- ბ) ადმინისტრაციული ორგანოს დასახელება;
- გ) განხილვის დრო და ადგილი;
- დ) სხდომის თავმჯდომარის, ზეპირ მოსმენაში მონაწილე დაინტერესებული მხარის, ექსპერტის, მოწმის ვინაობა;
- ე) ზეპირი მოსმენის საგანი, წარდგენილი განცხადების მოკლე მიმოხილვა;
- ვ) მოწმეთა და ექსპერტთა ჩვენებების მოკლე აღწერა;
- ზ) შემთხვევის ადგილის დათვალიერების შედეგის აღწერა.

ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად კი დაინტერესებულ მხარეს უფლება აქვს გაეცნოს ოქმს და ოქმის გაცნობიდან 3 დღის ვადაში წარადგინოს შენიშვნები მის თაობაზე, მიუთითოს მასში არასწორი ან არასრული ინფორმაციის არსებობა. თუ ადმინისტრაციული ორგანო ეთანხმება შენიშვნას, ადასტურებს მის სისწორეს, ხოლო თუ არ ეთანხმება, გამოსცემს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს შენიშვნის უარყოფის შესახებ, რასაც განსახილველ შემთხვევაში ადგილი არ ჰქონია. კერძოდ: წარმოდგენილი ოქმის თანახმად დგინდება, რომ ზეპირი მოსმენა შედგა 2019 წლის 19 თებერვალს, გამოცხადდა შესვენება და შემდეგი სხდომა ჩაინიშნა 2019 წლის 25 თებერვალს. 25 თებერვლის სხდომაზე გამოცხადდა კვლავ შესვენება და შემდეგი სხდომა ჩაინიშნა 01 მარტს, 11 მარტს, ხოლო 13 მარტს სხდომა გამოცხადდა დახურულად.

სასამართლო ასევე მიუთითებს იმ ფაქტობრივ გარემოებაზე, რომ რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის და 2018 წლის 21 ნოემბრის გადაწყვეტილებებით მოპასუხეებს: გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიას და საკრებულოს დაევაღათ სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების აღსრულების მიზნით დაწყებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან განთავისუფლების თაობაზე. რაც ნიშნავს, რომ მოპასუხე მხარეს უნდა შეესწავლა და გამოეკვლია 2017 წლის 01 მაისის N--- ბრძანების კანონიერების

საკითხი, რაც მოპასუხე მხარის მიერ ფაქტობრივად არ განხორციელებულა.

6.15 საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლის 1-ლი ნაწილით, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოპასუხის სადავო აქტი ეწინააღმდეგება მოქმედ კანონმდებლობას და შესაბამისად, ექვემდებარება ბათილად ცნობას, რამდენადაც ეს აქტი გამოცემულია კანონის მოთხოვნათა დარღვევით;

მოპასუხე მხარეებს არ წარმოუდგენიათ და საქმეში არ მოიპოვება მტკიცებულება, იმის შესახებ, რომ სადავო ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ – სამართლებრივ აქტის მიღების დროს შესწავლილი იყო საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, დარღვეულია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 53-ე მუხლის მე-5 პუნქტის მოთხოვნა, რომლის მიხედვითაც ადმინისტრაციული ორგანო უფლებამოსილი არ არის თავისი გადაწყვეტილება დააფუძნოს იმ გარემოებებზე, არგუმენტებზე, რომლებიც არ არის სათანადოდ გამოკვლეული და შესწავლილი. ხოლო საქართველოს ასკ-ის მე-17 მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის ან ძალადაკარგულად გამოცხადების შესახებ სარჩელის წარდგენის შემთხვევაში მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს, რომელმაც გამოსცა ადმინისტრაციული აქტი.

ზემოაღნიშნული მსჯელობიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, ლ-----ის სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება და დაევალოს გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიას 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანებით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტილების აღსრულების საფუძველზე დაწყებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან განტავისუფლების თაობაზე და დაევალოს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, იმსჯელოს მოსარჩელე ლ-----თან მიმართებაში რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატების შემცირების გამო გათავისუფლების საკითხზე და გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლიდან ერთი თვის ვადაში.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-9 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მოსარჩელები სოციალური დაცვის საკითხთან დაკავშირებით აღძრულ სარჩელებზე თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-2, მე-10, მე-12-13, 22-ე, 32-ე მუხლებით და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8 მუხლით, 243-244-ე, 248-249-ე, 364-ე, 367-ე და 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. მოსარჩელე ლ-----ის სარჩელი დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ.
2. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად სადავო საკითხის გადაუწყვეტლად ბათილად იქნეს ცნობილი გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიის 2019 წლის 19 მარტის N--- ბრძანება და დაევალოს გარდაბნის მუნიციპალიტეტის მერიას 2018 წლის 24 აპრილის N1206 ბრძანებით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2017 წლის 28 დეკემბრის გადაწყვეტილების აღსრულების საფუძველზე დაწყებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების ჩატარება ლ-----ის გარდაბნის მუნიციპალიტეტის გამგეობის ადმინისტრაციული სამსახურის უფროსის მოადგილის თანამდებობიდან განთავისუფლების თაობაზე და დაევალოს საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებების გამოკვლევისა და შეფასების შემდეგ, იმსჯელოს მოსარჩელე ლ-----თან მიმართებაში რეორგანიზაციის განხორციელების შედეგად შტატების შემცირების გამო გათავისუფლების საკითხზე და გამოსცეს ახალი ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტი გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლიდან ერთი თვის ვადაში.
3. მხარეები გათავისუფლებულები არიან სახელმწიფო ბაჟი გადახდისგან;
4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 დღის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, გრ. რობაქიძის ქ. №7ა) სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, რუსთავის საქალაქო სასამართლოს (მდებარე ქ. რუსთავი, ბოსტან-ქალაქის ქ. №6) მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნინო ონიანი